

Martinus

www.martinus.hu

a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Szentelendő kispapjaink

„Készítsétek az Úr útját, egyengessétek Istennünk ösvényeit!” ▶ 8. oldal

Érdem vagy jutalom?

Brenner József, az egyházmegye spirituális vezetője köszönti a jubiláns atyákat ▶ 9. oldal

Amikor apa

Az apa szerepe a gyermek életében, testi-lelki fejlődésében nélkülözhetetlen ▶ 11. oldal

IV. ÉVFOLYAM 6. SZÁM – 2011. JÚNIUS – ÁRA: 100 FT

VEZÉRCIKK

Géza egy isten

Horváth István Sándor

Mégpedig egy kisbetűs isten. És létezik Isten is, akihez Géza annyiban hasonlít, hogy Isten őt is, mint minden embert, saját „képére és hasonlatosságára” teremtetten. Géza egy isten. A mondat akkor ütötte meg a fülemet, amikor egy este éppen a híradót készültem megnézni, egy reklámban hangzott el.

Csupán egy mondat volt. De nem hitvallás. Pap lévén megszoktam már, hogy bármit mondok az igaz Istenről, az hitvallásnak, tanúságtételnek számít. Akár gyermekeknek beszélek róla a hittanórán, akár a prédikációban tanítok róla, mindig személyes Isten-élményem az alapja minden kijelentésemnek, s ezért hitvallás.

Szóval, Géza egy isten. A szentírásban is szerepel a kisbetűs isten, csak éppen mindig a hamis istenekről és a bálványokról van szó ilyenkor. Azokról, akiket egyesek az Isten helyébe akarnak állítani. Azokról, akik nem érdemlik meg az ember részéről az imádást. Szentírási értelemben tehát a reklámban szereplő személy egy hamis isten. A közbeszédben akkor mond ilyet valaki, ha azt akarja kifejezni, hogy az illető különleges képességekkel rendelkezik, mindent meg tud valósítani, mindenre képes. Sokszor gúnyos hangvétele is van, amikor olyan személyre vonatkozóan hangzik el, aki okosnak, mindentudónak vagy mindenhatóan képzele magát.

Örülök, ha a közbeszédben inkább mindenki más kifejezést használna. Az „Isten nevéért hiába ne vedd!” parancs ugyanis itt is érvényes. Feleslegesen nem beszélünk Istenről, nem istenítünk egyetlen embert sem, kellő tisztelettel ejtjük ki Isten nevét, mégpedig megfelelő időben és cselekedetkor. Az imádság megfelelő alkalom erre, de a televíziós reklámok kevésbé.

A szél ott fúj, ahol akar

Pados Györgyi

Az elrejtett tudás csökken, a másokkal közölt ellenben gyarapszik! E bölcs mondás alapján mertem arra vállalkozni, hogy tanúságot tegyek arról az elég hosszú útról, amelyen eljutottam a bér málkózásig. Örömeimet a megtalált hitben, megtalált Istenemben szeretném megosztani barátaimmal, ismerőseimmel. Szeretnék Isten irgalmának, szeretetének tanúja lenni, hogy ezáltal is buzdítsak mindenkit: Ne féljenek a megtérés útjára lépni!

Drága szüleim megkereszteltettek ugyan, de 1956 után lehetetlennek tartották a templomba járást, a szentségek felvételét, a hittanulást. Teljesen közömbös, liberális környezetben nőttem fel.

„A szél ott fúj, ahol akar (Jn 3,1-8)” – más keresztény felekezeteken keresztül is elvezetett az Egyházhoz. Egy alkalommal dr. Papp Lajos előadását hallgathattam, az ő erőteljes hite, meggyőződése nagyobb hatással volt rám, mint az egészségről szóló előadása.

A mindennapi munkámban nagyon sikeresnek tartottak kollégáim is, de én egyre jobban éreztem, hogy valami hiányzik az életemből. Talán ez a mindjobban elhatalmasodó hiány-

érzet, boldogságkeresés indított arra, hogy unokám megszületése után én szorgalmazzam a megkeresztelését. Az elutasítást akkor még nem értettem és nagyon rosszul esett. A Gondviselés egy jó barátot állított mellém, aki meghívott egy lourdesi zárandokútra. Sokat riogattak az ismerőseim, hogy nem fogom kibírni az utat, de már nem tudtak visszatartani. Lelki barátom: Marica és égi Anyám, Mária nagy elhatározásra indították szívemet. Eleinte Marica egyénileg tanított, de amikor lehetőségem nyílt a katekumenátus elvégzésére, beiratkoztam oda. Aztán a Szentlélek szeminárium alatt döböntem rá arra, hogy a Lélek hogyan irányított sugallataival hosszú éveken át! Azt hittem, hogy mindent egyedül tettem, pedig mindent a végtelen Szeretet indított el bennem.

Kérem a Szentleket, hogy kovász lehessen, buzgó tenni akarással szolgálhassam hitemet, érezzem a felelősséget embertársaim iránt, akiket talán rajtam keresztül érint meg Isten kegyelme. Hitemmel elmozdíthatom a közömbösség és érdektelenség hegyeit is. A legfőbb parancs azonban számomra mindenkor a szeretet parancsa legyen!

LITURGIA

Ünnepeink és emléknapijaink

A helyi naptárak

Ipacs Bence

Cikksorozatunkban eddig azzal foglalkoztunk, hogyan is áll össze az a naptár, amely meghatározza, hogy mely szenteket és mikor ünnepelünk az év során. Láttuk, hogy ez egy általános és egy helyi naptár összefűzéséből születik. Részletesen szóltunk a helyi, konkrétan a magyar naptárról. Azt is mondtuk, hogy ünnepeink között vannak egészen sajátos, például egyházmegyei, sőt plébániai ünnepek is. A következőkben ezekkel ismerkedünk meg.

Minden egyházmegyének van egy védőszentje. Hazánkban egyedülálló módon egyházmegyénket saját földjének szülötte pártfogolja: Tours-i Szent Márton püspök. Az első nem vértanú szentre hazánk többi részén és a világegyházban emléknappal, egyházmegyénkben főünnepel emlékezünk november 11-én. Így fejeződik ki helyi jelentősége. Ugyancsak ezt mutatja, amikor június 16-án Szent Márton püspök ereklyéinek átvitelére emlékezünk. 1913-ban ezen a napon a tours-i püspök engedélyével a szent ereklyéinek egy részét gr. Mikes János püspök ünnepélyesen a Székesegyházba hozta. Ezt az emléknapot egyedül a Szombathelyi Egyházmegyében üljük meg.

A másik, minden egyházmegyében meglévő ünnep a székesegyház felszentelésének évfordulója. Egyházmegyénkben erre június 14-én emlékezünk. 1814-ben ugyanis ezen a napon szentelték fel a Sarlós Boldogasszony tiszteletére épített főtemplomunkat.

Egyes egyházmegyéknek vannak különösen is tisztelt szentjei, akikről ugyancsak megemlékeznek a helyi naptárban. Ilyen nálunk Szent Quirinus (Kerény) püspök és vértanú június 4-i emléknapija. A dél-pannoniai Siscia püspökét a Sibaris (ma Gyöngyös) patakba vetették 309-ben. Szombathelyi tiszteletét már a 4. században emelt bazilikája is mutatja. Hasonlóan egyházmegyei szintű emléknapija van például az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyében Boldog Meszlényi Zoltán püspök és vértanúnak, illetve a Szeged-Csanádi Egyházmegyében Marchiai Szent Jakab áldozópapnak. Egyenlőre Boldog II. János Pál pápa emléknapija is ilyen kategóriába esik, liturgikus ünnepelése jelenleg csak Lengyelországra és a Római Egyházmegyére terjed ki.

A helyi naptár legelső foka a plébániaközösség saját ünnepei. Ezek mindenek előtt a templom felszentelésének, valamint a templom címének ünnepei. Emellett egyes szentek nagyobb tiszteletére találhatunk még példát az adott helyen, akiknek ünnepét is kiemelt módon ülik meg. Szűkebb pátriában, Kőszegen, ilyen Szent Donát vértanú, Kőszegfalván pedig Szent Flórián vértanú.

PÉLDAKÉP

Morus Szent Tamás

Déri Péter

Morus Szent Tamás a legrokonszenvesebb szentek közé tartozik, akinek az emberi nagyságát az egész világ elfogadja és nagyra értékeli. Jól bizonyítja ezt a róla készült film – *Egy ember az örökérvélőségnek* – óriási sikere is. Édesapja bíró volt, aki tehetséges gyermekét elég korán beíratta az iskolába. Ügyességét, tehetségét jól mutatja, hogy már 23 éves korában ügyvédi diplomával rendelkezett.

Három évvel később politikai pályára lépett, és az angol parlament tagja lett. Lelkes humanista volt, aki angol és latin nyelven írta költeményeit. Mindenütt kedvelték és hivatásbeli sikerei a legszebb reményekre jogosították fel, de ő mindezek ellenére nem volt biztos abban, hogy a legjobb utat választotta, mert hosszú ideig azon gondolkodott, hogy pap lesz. Érett megfontolás után azonban belátta, hogy a jó Isten őt nem a papi rendbe hívja, hanem a házasság szentségére. Házasságot kötött Jane Colttal, akitől négy gyermeke született, három lány és egy fiú.

Abban a korban, amikor még igen szokatlan volt, hogy a leányok tanuljanak, Tamás már iskolába íratta mindegyik gyermekét. Komoly szellemi élet folyt házukban, de ezek mellett nagy szerepe volt a hit megélésének is, hiszen minden este imára gyűlt össze az egész család a személyzettel együtt. Étkezések előtt az egyik gyermek a Szentírásból olvasott fel. Tamás szerény, tisztességes ember volt, aki minden nap részt vett a szentmisén és elvégezte a Szűzanya kis zsolozsmáját. Gyakran járt London legszegényebb negyedeiben, hogy támogassa a rászorulókat. Feljegyezték róla, hogy egyetlen szegény sem kért tőle hiába ételt vagy szállást.

1511-ben hatévi nagyon boldog házasság után elveszítette feleségét, és egyedül maradt a négy, kicsi gyermekkel. A rá jellemző racionalitással hamarosan újránősült, hogy gyermekeinek legyen édesanyja. Ezt a lépését sokan bírálták, fiatal, elfoglalt politikusként és tudósként azonban csak ezt az egy megoldást látta. Mind sűrűbben kapott fontos jogászai, politikai és diplomáciai megbízásokat. Ez keltette fel a király, VIII. Henrik figyelmét is, aki 1509-ben lépett trónra. Henrik ekkor még kemény védelmezője volt a katolikus hitnek, amiért a pápa ki is tüntette a Hit védelmezője címmel. 1522-ben azonban a király beleszeretett Boleyn Annába, és érvénytelenítette

szerette volna előző, érvényes házasságát. Ezt azonban a pápa nem tette meg, ezért a király egyre távolabb került Rómától, végül pedig a pápa kiközösítette őt.

VIII. Henrik azonban, hogy elfogadtassa új, érvénytelen házasságát a néppel, Morus Tamást választotta és nevezte ki kancellárjává. A király ugyanis azt remélte, hogy Tamás személyében – akit az emberek ismernek, szeretnek és tisztelnek – szövetségesre lel terve megvalósításához, de hamarosan be kellett látnia, hogy csalódott. Az ellentét közöttük mind jobban kiéleződött, mígnem 1532-ben kenyértörésre került sor, Tamás lemondott kancellári hivataláról, amelyet elődeivel ellentétben, ő mindig becsületesen ellátott.

Másfél éven át egészen visszavonultan, csak irodalmi munkáinak élt. Közben a király megkoronáztatta Boleyn Annát, amely ünnepségre Tamást is meghívták, de ő nem ment el. A király tombolt a sérelme miatt, és ekkor jöttek Tamás irigyei, akik bevádolták a királynál, aki hamarosan börtönbe záratta. Tamás a király által kért, katolikus ellenes hűségesküt sem volt hajlandó letenni. Hosszú időn keresztül nem sikerült rávenni sem szép szóval, sem erőszakkal, kínzásokkal az eskü letételére, sőt nyíltan kifejtette, hogy világi uralkodó nem igényelhet magának vallási jogokat, ezért VIII. Henrik kivégeztette.

Istenünk, aki Morus Tamás életében az igaz hitet a vértanúságban teljesítetted be, kérünk, engedd, hogy szentjeid közbenjárásától megerősödj, a hitet, amit szavunkkal vallunk, életünk tanúságával is bizonyítsuk.

Totus tuus! – Egészen a Tiéd! Rómában boldoggá avatták II. János Pál pápát

Zarándokok által zsúfolásig megtöltött Szent Péter tér, lelkes magyar csoportok pápai illetve hazánk zászlójával, bíborosok, püspökök, papok, szerzetesek, küldöttségek a világ minden részéről (összesen nyolcvanhét), köztük a magyar kormányküldöttség Orbán Viktor miniszterelnök vezetésével. 2011. május első napját sokáig nem feledjük: az Egyház boldogainak sorába iktatta elődjét XVI. Benedek pápa a következő szavakkal: „Mi, eleget téve testvérünk, Agostino Vallini bíboros, Római Egyházmegyei Helynökünk, továbbá számos más Püspöktestvérünk és a krisztushívők sokasága kívánságának, a Szenttéavatási Ügyek Kongregációja véleményét kikérve, apostoli tekintélyünkkel engedélyezzük, hogy Isten Tiszteletreméltó Szolgáját, II. János Pál pápát mostantól fogva boldognak nevezzék, ünnepét pedig – a jog által meghatározott helyeken és módon – minden év október huszonkettedikén megüljék.”

Ezt azután mondta el Benedek pápa, miután Agostino Vallini bíboros, római pápai helynök ismertette II. János Pál életét – méltatva pápaságának időszakát – majd kérte boldoggá avatását. II. János Pál pápa portréjának leleplezését és boldoggá avatásának engedélyezését vastapssal, üdvivalgással köszöntötték az összegyűlt hívek. A portrét egy 1995-ben készült kép alapján készítették, és a Szent Péter-bazilika főbejárata felett helyezték el. Háromszoros Ámen! kiáltással fejezték ki az egybegyűlték egyetértésüket. Ekkor a szabadtéren felállított oltáron elhelyezték II. János Pál vérért tartalmazó ereklyéjét – ezzel megkezdődhet hivatalosan is II. János Pál nyilvános tisztelete. A szertartáson XVI. Benedek pápa homíliájában különösen is hangsúlyozta, hogy elődje vezette át Isten népét a harmadik évezredbe. Bár teste egyre gyengébb lett, lelke

annál erősebb, „szikla” maradt. „Boldog vagy, szeretett II. János Pál pápa, mivel hittél!” – mondta XVI. Benedek. A szertartáson elhangzott II. János Pál pápa himnusza is, amely pápaságának mottóját idézi: „Nyissátok ki a kapukat Krisztus előtt, ne féljete, szíveteket tárjátok ki az Úr előtt, Krisztus szeretete előtt.”

A szentmisén XVI. Benedek II. János Pál kelyhét használta, valamint olyan miseruhát és püspöksüveget viselt, amelyet II. János Pál is gyakran hordott. A szertartáson megjelent a francia Marie Simon-Pierre nővér is, aki a pápához imádkozott és meggyógyult a Parkinson-kórból.

A boldoggá avatás a szentté avatási eljárás első része. II. János Pált rekordgyorsasággal, halála után mindössze hat évvel avatták boldoggá. Fontos kiemelni a különbséget, hogy egy boldog esetében a tisztelet csak a dekrétumban meghatározott helyen megengedett, egy adott egyházmegyében, szerzetesrendben, országokban. A szenteknél a nyilvános közösségi tisztelet bárhol gyakorolható. A boldogoknak csak egyetlen szertartásos könyörgése lehet, a szentek tiszteletét viszont külön zsolozsma, és a szentmise szövegébe illeszkedő könyörgések szolgálják. Boldogokat csak szentszéki engedéllyel lehet patrónusnak vagy egy templom címzetes szentjének választani. Ezen kívül a szentté avatáshoz kell még egy csoda, amely a lefolytatott eljárás isteni igazolása. Ennek a csodának a hitvalló halála után, az ő igazolható közbenjárására kell megtörténnie. II. János Pál pápa szentté avatása a szükséges eljárások lefolytatása után várható. Imádkozzunk azért, hogy minél előbb a szentek között köszönthesük II. János Pált.

RÖVID HÍREK

Felújították a nyírbátori minorita templomot a „Hit és Egészség” projekt keretében. Erdő Péter bíboros ünnepi szentmise után újraszentelte a templomot, illetve felszentelte a minorita rendház új szárnyát, amely plébániaként is működik. Az új, azaz a negyedik szárny a Kelemen Didák Lelkigyakorlatos Ház nevet viseli.

Azonnali és határozott lépésekre van szükség a klímaváltozás ügyében. A Pápai Tudományos Akadémia tagjai nemrég közleményben adtak hírt arról, hogy sürgősen tenni kell azért, hogy csökkenjen a széndioxid-kibocsátás, amely elérhető a megújuló energiaforrásokra való sürgős átállással és más, széndioxid-kibocsátást csökkentő stratégiák alkalmazásával. Fontos az is, hogy nemzetközi összefogást kell szorgalmazni a klímaváltozás természeti és társadalmi hatásaira, elsősorban a hegyek és a hegyi vízgyűjtők vonatkozásában.

Új televíziós csatorna indul Ausztriában. Az ORF műsorszolgáltató az ORF1 illetve ORF2 csatorna mellett elindítja az ORF3-at is, amely arra hivatott, hogy még több vallásos és tudományos műsort sugározzon. Az egyházi vezetők azt várják, hogy az új csatorna által a társadalmi témákról, problémákról még több szó esik majd a televízióban, az osztrák Caritas pedig mindenben támogatja az új csatornát.

A szíriai és líbiai békéért imádkozott a Regina Coeli imádság keretében XVI. Benedek pápa május 15-én. Mint mondta, aggodalommal követi nyomon a líbiai fegyveres konfliktus drámai eseményeit. A pápa felhívta a figyelmet, hogy a tárgyalás és párbeszéd ösvénye legyen előbbre való a nemzetközi szervezetek segítségével. Szíriáról szólván pedig kifejezte reményét, hogy idővel a harmónia és egység felé vezet majd az ország útja.

Családdal a jövőért – a család az Egyház útja

A család és a nevelés

Bodorkós Imre

Boldog II. János Pál pápa a családok-hoz írt levelében a nevelés fontosságára is felhívja a figyelmet. A pápa a nevelést apostolkodásnak nevezi. Az értékek közvetítése, az Úr Jézus örömhíréről életmódban, magatartásban kifejeződő tanúságtétel a nevelői feladatok gyakorlásában egyértelműen felfedezhető. A boldogemlékű Szentatya több oldalról világít rá a nevelés nagyszerű feladatára.

A nevelés már az édesanya áldott állapotának korszakában is nagy fontossággal bír. Az anya nemcsak a szíve alatt hordott gyermek biológiai szervezetét, hanem egész emberségét építi. Az édesapa is részese ennek azáltal, hogy a nevelés e szakaszában felajánlja figyelmességét és támogatását. Az élet kezdeti pillanatait titokzatos, isteni teremtő csend veszi körül. Az élet továbbadásának misztériuma, ajándék jellegének megtapasztalása különösen szorossá teszi Isten és ember kapcsolatát. Mennyire magasrendű az a látásmód, amely az élet teljességét szemléli. Mennyivel több titkot sejt meg az az ember, aki nagy költőnk, Reményik Sándor szavaival „*az élet töretlen teljességét*” látja meg. Talán sokszor szem elől

tévesztjük: a nevelés, amely mindenekelőtt az „*emberség ajándékozása*”, már a születés előtt kilenc hónappal kezdetét veszi.

A szülők Isten teremtő művének részesei, a nevelés révén az Isten „*atyai és anyai pedagógijának*” lesznek részesei. A Szentírás mind az Ószövetségben, mind az Újszövetségben nagyszerűen fogalmazza meg üzenetét Istenről, aki szeretetében anyai és atyai vonásokat hordoz. Rembrandt híres festménye erre a látásmódra utal, amikor a hazatérő tékozló fiú vállára egy női és egy férfi kéz helyeződik. Fontos, hogy a szülők emberileg mindent megtegyenek hivatásuk megélésében, de a kegyelem teszi küldetésüket „*emberfelettivé*”.

Jézus Krisztus kinyilatkoztatta, hogy mi az emberi nevelés igazi értelme. Minden beleszővődik az üdvözítés, a megváltás és a húsvéti titok dimenziójába. Innen indul a nevelés, és ez a teljes emberségre nevel. Olyan sokszor átsiklunk afelett az igazság felett, hogy hitünk lényege a húsvéti eseményben fedezhető fel. A keresztény ember családi életében, a nevelés feladataiban is e titokról tanúskodó ember.

A nevelés területén az Egyház sajátos

szerepet tölt be – tanítja a családok pápája. A család arra is meghívást kap, hogy nevelői feladatát az Egyházban töltsse be. Az Egyház elsősorban a család által akar nevelni. Erre a házasság szentségének karizmája teszi képessé az embert. A szentségi házasság misztériumából fakad az „*állapotbeli kegyelem*”. Az Egyház a közvetítés feladatát is ellátja, ugyanakkor „*viszabatásként*” megajándékozott is lesz. A keresztény család nevelő hatására gyarapszik a családi egyház, amely a hivatásválasztás és a családi életre nevelés sajátos feladatának elsőrendű részese is.

Végül a boldog pápa a nevelés feladatát a családok közötti szolidaritásban is láttatja. A családok egymást is segítik: a szülők a másik szülők mellé is állhatnak, és egymás jó példájából a gyermekek is tanulhatnak. Az egymás közötti apostolkodás az Egyház nagy családját, sőt az emberiség nagy családját is erősíti.

Jézus Szíve az élet és szentség forrása

Salamon Viktória

Egyházunk sokféle járható utat ajánl fel a híveknek, amellyel az Úr Jézushoz, aki a létezés, az élet középpontja – közelebb juthatunk, amely utat járva megérthetünk valamit az ő cselekedeteiből, irántunk érzett szeretetének mélységéből.

Az 1600-as évek végén egy új, bár nem ismeretlen áhítatforma, ma így mondanánk: lelkiismereti irányzat jött létre az Egyházban. Az Úr Jézus egy szerzetes nővért választott arra, hogy bemutassa és meghirdesse Egyházunkban az ő Szent Szívének tiszteletét. Alacoque Margit Mária az előljárók parancsára leírta, illetve közölte mindazokat a lelki tapasztalatokat, gondolatokat, amellyel őt az Úr Jézus vezette.

Jézus Szent Szíve tiszteletének már korábban is voltak apostolai, de a nővéreknek adott látomások és tanítások által, Jézus Szentséges Szívének tisztelete az 1700-as években egész Európában elterjedt áhítatforma lett. Ezt segítették a jezsuiták, meglátva benne a lelkek megmentésének egy új lehetőségét. Kétszáz éven keresztül az ún. elsőpénteki szentgyónás, szentáldozás értelme és értéke egészen nyilvánvaló volt mind a felnőttek, mind a

gyermekek körében. Az Úr Szent Szívéről társulatokat neveztek el, sok templomnak lett a patrónusa a halálíg szerető Jézus.

Ma úgy látszik, mintha ez az út járatlan volna, mintha Krisztus szeretete irányában ezen az úton nagyon kevesen mennének. (Egyáltalán mintha a világunk elvesztette volna a közép iránti érzékét, érzéketlen lenne arra a vonzásra, amely Jézustól, a létezés központjából indul ki.) Olyan megállapításokat is hallani, hogy ez már egy régi dolog, nagyon bonyolult, úgysem értik, az emberek nem érnek rá hétköznap szentmisére menni, nagyon sokan nem gyónhatnak az életállapotuk miatt... És akkor tegyük egy lelki múzeumba az Úr Jézus Szentséges Szívének tiszteletét?

Semmi esetre sem. Azonban a Rómaiakhoz írt levélben olvassuk: „*Hogyan higgyenek abban, akiről nem hallottak? S hogyan halljanak róla, ha nincs, aki hirdesse?*” Lehetséges, hogy a mai kor emberének is szüksége van 1.) arra a tudásra, hogy Jézus meghalt érte a kereszten és szereti őt, 2.) ez a szeretet viszontszeretre vár, 3.) a szeretetünket kifejezhetjük azzal, hogy csütörtökönként szentségimádást végzünk (imádkozunk az Oltáriszentség előtt), szent-

gyónáshoz járulunk, és a hónap első péntekén rá gondolván az Úr megváltó áldozatára, szeretetére szentáldozáshoz járulunk. Ezzel is kifejezzük az életét értünk feláldozó Barátunkhoz való tartozásunkat, és azt, hogy hajlandók vagyunk a bűnből talpra állni és másokat is felségíteni.

Júniusban esténként templomainkban Jézus Szíve litániát imádkozunk. Az invokáció szépsége, mélysége szinte felfoghatatlan, mégis áthatja gondolatainkat, és lelkünkben hódoló, imádó visszhangra talál. Ez a Jézus Szíve tisztelet kezdete.

A család és a rászoruló

Tímár Károly és Róza

A család természetes, Istentől való közösség, ahol fenntartások nélkül szeretnek és elfogadnak bennünket. A családtagok egymás számára támaszt, menedéket, biztonságot nyújtanak. A tágabb család – a felmenőkkel és az oldalági rokonokkal – pedig meghatározza a család helyét a szélesebb közösségben, a társadalomban. Kisebbségi közösségekben, ahol az emberek jól ismerik egymást, például falvakban, de akár kisebb városokban is, gyakran halljuk ezt a megállapítást: „Jó családból származik”.

Mit takar ez a kifejezés? A „jó család” jól működik, ellátja funkcióit. A családtagok egymás segítők, egymás személyiségének fejlesztői, a bajba jutott családtagok patronái tudnak lenni. Ezen túlmenően kialakul bennük az a képesség, hogy mások – a családhoz nem tartozók, de látókörükbe kerülők – problémáit felismerjék, és a családon belül már megtapasztalt, működő folyamatok által a segítséget szenvedők, a rászorulóknak segítségére legyenek.

Kik ezek a rászoruló?

Akik (a Család éve imája szerint) „házasságukban és családi életükben hajótörést szenvedtek”. Egy „jó családból való” meglátja, kik ezek az emberek a környezetben: a párkapcsolati problémákkal küszködők, akiknek a házassága zátonyra futott, vagy akik még a házasság gondolatáig sem jutottak el, a ma divatos együttélést választják, majd a szokott módon, megsebezve egyedül maradnak. Gyakran az ilyen kapcsolatok áldozata a vértlen magzat is. Nagyon sok nő keresi fel a Családvédelmi Szolgálatot terhességmegszakítási kérelemmel, mert élettársi kapcsolata megszakadt, emiatt válsághelyzetbe került. Nem ritkán előfordul, hogy azért szakad meg a pár hónaptól akár évtizedekig tartó együttélés, mert az új családtag kopogtat. A magzatot halálra ítélik, és a kapcsolatnak is vége lesz. Nagyon sok ké-

sőbbi lelki trauma keletkezik így.

Rászorulóknak továbbá mindazok, akik meg sem tapasztalhatták, milyen egy rendezett családban élni. Akik születésükkor vagy hamarosan utána intézetbe kerültek, állami gondozásban nevelkedtek. Nem alakul ki a korai kötődésük, később képtelenek az egy személyhez való ragaszkodásra. Ide sorolhatók azok is, akik a biológiai szülőikkel éltek, de elhanyagolták őket. Nem a testi, inkább erkölcsi-érzelmi fejlődésük nem volt biztosítva. Lehet, hogy a munkában kitartók, dolgozók, szorgalmas emberek, de családi életük segítség és követendő minta hiányában nagy százalékuknál károkat szenved.

A rászorulóknak csoportjába tartoznak azok is, akik magukra maradtak betegség, öregség, fogyatékos vagy társuk elvesztése által. Van ugyan társadalmi gondoskodás, vannak szociális intézmények számukra, ezek azonban nem helyettesíthetik a család melegét.

Rászorulóknak azok is, akik akár saját gyengeségük által, akár külső körülményektől befolyásolva deviáns pályára tévedtek. Ilyenek az alkoholisták, a szerhasználók, a játékgépesek, a törvénnyel összeütközésbe kerülők, a hajléktalanok és még sokan mások. Valamennyiüknek megvan a saját története, aminek a hátterében szinte mindig családból fakadó probléma húzódik.

Ezen kívül rászorulóknak még azok is, akiknél látszólag mindenük megvan: szép lakás, nyaraló, külföldi utazások, sok pénz, csak éppen nem jut elég figyelem a gyermekre vagy a (házastársra). Sokszor hallhatjuk korosodó emberektől a kérdést: Miért hajtottam egész életemben, mi értelme volt a sok munkának? A párom elhagyott, a gyermekem felém sem néz. Ha újra kezdeném,

másként csinálnám. A párom vagy a gyermekem megtartása sokkal nagyobb érték, mint a vagyon és a jólét. Mit tehetünk mi, keresztény értékrend szerint élő családok, a rászorulóknak?

Mutassunk jó példát, láttassuk meg az emberekkel, hogy lehet szépen élni, lehet hűségben elköteleződni egy egész életre. Konfliktusainkat – amelyek az együttélés során elkerülhetetlenek – Isten segítségével, a szentségek erejével és a megbocsátásra való képességgel tudjuk kezelni.

Legyen szemünk a környezetünkben élők problémáinak észlelésére. Legyünk nyitottak és érzékenyek a hozzánk fordulókhöz. Hallgassuk meg őket és segítsük, hogy nehéz helyzetükben jó döntést tudjanak hozni.

Ahol szükséges – testi bajok, fizikai fájdalom, betegség, fázás, éhezés esetében – nyújtunk támogatást, és kísérik figyelemmel a támogatott további helyzetét.

Imádkozzunk a bajbajutottakért, az elesettekért, kérjük Isten segítségét, hogy újra fel tudjanak állni, hogy képesek legyenek rendezni életüket, hiszen tudjuk, hogy az ima ereje végtelen.

Próbáljuk meg őket bevonni a közösségeinkbe, hiszen a közösség maga is erőforrás. Tudjuk: „ha ketten vagy hárman összejönnek a nevemben, én ott vagyok közöttetek.” (Mt 18.20)

Ha Isten ott van, már egyszerűsödik a helyzet: bízzuk rá a rászorulóknak dolgát, és érkezik a segítség. A Gondviselés mindig hatékonyan működik.

Családfelajánlás

Jézus Szentséges Szívének

Ha nincs a család otthonában állandó jelleggel felállított házi oltár, akkor a legjobb, ha – az utolsó vacsorára emlékezve – azon az asztalon készítjük el az alkalmi házi oltárt, amelyen a család a közös étkezések alkalmával összeül. Az asztal közepére állított feszület két oldalán gyertyákat gyújtunk, és ahogyan a közös étkezéseknél szokás, az asztal körül hegyet foglalunk.

A családfelajánlás kisliturgiáját énekekkel kezdjük. (Ajánlat: a Hozsanna 154. vagy 155. sz.

énekéből egy versszak.) Az ének után a családfő felolvassa János Evangéliuma 19. fejezetének 31-38. szakaszát (Jézus oldalát megnyitják). Az evangéliumi rész felolvasása után az apa, az anya, majd a gyermekek az alábbi rövid imát mondják:

Megváltó Jézusunk! Megnyitott szívedben keresünk menedéket, amikor most hozzád fordulva arra kérünk: fogadd gondviselő szeretetedbe a mi családunkat! Bocsásd meg vétkeinket és engesztelésül fogadd el szívből fakadó bánatunkat mindazokért a sérelmekért, amelyekkel isteni

szívedet megszorítottuk! Íme, most önként és mindörökre felajánljuk neked egész családunkat, és pártfogásodra bízzuk eljövendő életünket. Véd, és oltalmazd ezeket a felajánlott életeteket a gonoszág cselvetéseitől. Őrizd meg beléd vetett hitünk tisztaságát, és tartsd meg családi közösségünket titokzatos testednek, az Egyháznak életerős tagjaként életünk végéig, hogy a megígért örök életben mindörökké dicsérhessünk és áldhassunk. Ámen.

Végezetül énekeljük el a kezdő ének (Hozsanna 154. vagy 155.) második versszakát.

RÖVID HÍREK

Kettős ünnepet tartott a sárvári Szent László katolikus iskola közössége május 1-jén. Isteni irgalmasság vasárnapján a diák-mise keretében először járultak szentáldozáshoz a harmadik osztályos tanulók, és köszöntötték egyúttal az édesanyákat is. Az első és a második osztályosok sorfala között, testvéreik, szüleik és rokonaik kíséretében vonultak be a Szent László-templomba a fehér ruhába öltözött kisgyerekek, hogy befogadják és szívükbe zárják az Isteni Vendéget.

Május 2-án is a szlovéniai Radamosról érkezett a Feltámadási Menet Becsehelyre, hogy elhozza a feltámadási jelvényeket, s vele Krisztus üzenetét. A becsehelyiek hálás és örömteli szívvel csatlakoztak a feltámadási kereszt útjához. A radamosi zarándokok az esti szentmisére érkeztek meg a polai templomba, ahol a hívek mellett Kirner Zoltán esperesplébános és a falu polgármestere, Németh Géza fogadta őket.

A *keresztény család értékeiről* tartott előadást Merkli Ferenc vasszécsenyi plébános, a Győri Hittudományi Főiskola szombathelyi tagozatának tanára a szombathelyi KÉSZ rendezvényén, május 5-én. Ferenc atya a magyar családokkal kapcsolatos statisztikai adatsorokkal kezdte előadását, majd vázolta a család jelenlegi krízisének okait, valamint beszélt arról is, hogy a nevelő, biztonságot nyújtó nagycsalád helyett a nukleáris, kis családok lettek általánosak.

Mint minden hónap 13-án, májusban is összegyűlt a zalaegerszegi Szűz Mária Szep-lőtelen Szíve templom közössége, hogy engesztelje és kéréseit a Szűzanya oltalmába helyezve foháskodjon Égi Édesanyjához, aki hónapról hónapra összegyűjti gyermekeit a neki szentelt templomban. A szentmisét a város szülötte, Furján Gellért atya, Csácsbozsok plébánosa mutatta be. Gellért atya szentbeszédében a hívek Szűzanyával való kapcsolatára irányította a hallgatóság figyelmét.

A zalatárnoki Szentgyörgyhegy búcsúnapján, május 15-én Tóth András plébános úr mutatott be szentmisét a szentgyörgyhegyi kápolnánál. A búcsú alkalmával kéri a hegyi gazdák egész éves munkájára az Úr áldását, hogy ősszel bőséges legyen a szőlőtő termése. A szentgyörgyhegyi kápolna a gazdák kezdeményezésére, azok összefogásával épült meg az 1950-es évek közepén, Pesthy Sándor plébánossága idején.

Egyházmegyei zarándoklat Mátraverebély-Szentkútra

Mátyás Zsófia / Martinus

Dr. Veres András megyéspüspök úr vezetésével az egyik nemzeti kegyhelyünkre, Mátraverebély-Szentkútra zarándokoltunk április 30-án, hogy közös imádsággal ajánljuk családjainkat, papjainkat, egész egyházmegyénket a Szűzanya oltalmába. Az egyházmegye hívei, összesen mintegy 1300-an, a kora hajnali órákban indultak az egyházmegye különböző településeiről 31 autóbusszal, valamint egyénileg. A festői szépségű kegyhelyen szeretettel fogadtak bennünket a ferences atyák. A szentmisét Püspök atya mutatta be az egyházmegye papjainak koncelebrálása és kispapjainak közreműködése mellett. A főpásztor szentbeszédében a Család Éve kapcsán a család értékeiről szólt. A szentmise ünnepélyességét a Dr. Pem László atya vezette Werner kórus tagjainak éneke tette még szebbé.

Kiállítás megnyitó az Egyházmegyei Kincstárban

Bakó Balázs / Martinus

Gróf Mikes János szombathelyi megyéspüspökké történt kinevezésének századik évfordulója alkalmából az egyházmegye Mikes emlékévet hirdetett, amelynek ünnepélyes megnyitására május 6-án került sor az Egyházmegyei Múzeum és Kincstár numizmatikai kiállításával. A megnyitó ünnepségen dr. Veres András megyéspüspök úr méltatta püspök elődje életét és munkásságát, csatlakozva a megnyitón szintén beszédet tartó Brenner József nyugalmazott általános helynökhöz. Kiemelték, hogy nemcsak a kiállításon bemutatott emlékérmek és plakettek emlékeztetnek a gyűjtő Mikes püspökre, hanem munkásságának ércnél maradandóbb emlékei is. A numizmatikai kiállítás, amely Mikes János, Konkoly István, Veres András és mások gyűjteményét is bemutatja, szeptember 30-ig látható.

Imádságos megemlékezés Boldog II. János Pál életéről

Pászner Gábor / Martinus

A kőszegi hívek tíz stációból álló imaösvényt állítottak fel a Jézus Szíve templomban, amelyek különböző szempontból mutatták be a boldoggá avatott Szentatyát. Így például elmélkedhettünk a fiatalok és családok pápájáról, az utazó pápáról, a megbocsátás és béke emberéről. Az állomások változatos feladatokkal be is vonták a látogatót Boldog II. János Pál pápa életébe. Kik a boldogok? Mit fejezünk ki a boldoggá avatással? Azok a boldogok, akikről biztosan tudjuk, hogy eljutottak az atyai házba. A boldoggá avatásban a hazaérkezésnek az örömét fejezzük ki. Akik viszont már az Úrnál vannak, azok továbbra is őrzik szeretetüket a korábban rájuk bízottak iránt. Hisszük, hogy Boldog II. János Pál pápa most már szüntelenül, odaátról imádkozik értünk.

Angelico rajzkiállítás a Brenner iskolában

Virágé Geiszler Éva / Martinus

Az iskolahét keretén belül kiállítást rendeztünk dr. Stift Zoltán, Angelico atya rajzaiból. A megnyitóra május 3-án került sor iskolánk Hollán Ernő utcai épületében, az alsó tagozatos diákok részvételével. Csárdi Csenge prózával, Fülöp Szilvia és Éder Annamária furulyajátékkal, az 1. a osztály pedig énekkel köszöntötte vendégünket. A kiállításra került képek beszédes rajzok, így a gyermekek számára még érthetőbbé teszik a hittanórán tanultakat: bibliai eseményeket, személyeket, Jézus életének főbb színtereit, Szűz Mária életét. Zoltán atya a megnyitón elárulta, hogyan készíti képeit, majd a diákokat is buzdította, hogy bátran próbálkozzanak ők is, kitartó gyakorlás után nekik is sikerülni fog. További rajzok a www.angelico.hu oldalon láthatók.

Boldogságkeresés Sára testvérrel

Rétfalvi Valéria SSS / Martinus

Boldog Sára testvér liturgikus ünnepére május 11-én mintegy 25-30 fiatal gyűlt össze a szombathelyi plébániai közösségekből a szociális testvérek szombathelyi házában. Salkaházi Sára testvér életútját (aki hozzánk hasonlóan tehetségével és szenvedélyes természetével sokáig a világ sodrásában élt) maguk fedezték fel és állították össze a fiatalok csoportonként, képekből, interaktív módon. Sára testvér boldogsághoz vezető útjáról naplójában olvashatunk, amelynek a kertben elrejtett részleteit megkeresték a résztvevők, majd kis csoportban megoszthatták egymással. A szentmisére készülve egy fiatal, kétgyermekes édesanya tanúságtételét hallhattuk, aki testvére koraszülött gyermekének életben maradásáért Boldog Sára testvér közbenjárását kérte.

Könyvbemutató Zalaegerszegen

Mátyás Zsófia / Martinus

A XVII. Egerszeg Fesztivál keretében bemutatták Cselenkó Borbála, a Szombathelyi Egyházmegyei Levéltár vezetőjének *Zalaegerszeg, a szombathelyi püspök uradalma 1777-1848* című könyvét. A rendezvényre Zalaegerszegen, a Deák Ferenc Megyei Könyvtárban került sor május 10-én. A bemutatóra szép számmal jöttek el a városuk történelme iránt érdeklődők, valamint a Zalaegerszegi Füzetek sorozat korábbi tagjainak szerzői is. A monográfia az előbb említett sorozat tizenkettedik tagjaként jelent meg a levéltáros-szerkesztő Kapiller Imre közreműködésével, aki bevezetőjében elmondta a könyv keletkezésének

előzményeit, utalva a hosszas és alapos kutatómunkára, valamint az egy évvel ezelőtt elhangzott előadásra, amely a már nagyrészt elkészült könyv eredményeit foglalta össze. A Szombathelyi Egyházmegye képviselőjében Fekete Szabolcs Benedek irodaigazgató úr mondott köszöntőt és gratulált a szerzőnek a több éves kutatómunkát igénylő monográfia elkészítéséhez. Kiss Gábor, a Deák Ferenc Megyei Könyvtár igazgatója, a rendezvény házigazdája részletesen ismertette a könyv tartalmi felépítését. Utalt arra, hogy a szerző rendkívül bőséges forrásanyagra támaszkodik. A könyvbemutató végén a szervezők gratuláltak Cselenkó Borbálának a monográfia elkészítéséhez, s örömeiket fejezték ki azzal kapcsolatban, hogy a várostörténettel foglalkozó Zalaegerszegi Füzetek sorozat újabb értékes taggal bővíthetett.

Bemutatkoznak szentelendő kispapjaink

Dr. Veres András megyéspüspök úr június 18-án a szombathelyi Székesegyházban áldozópappá szenteli Ipacs Bence diakónust, valamint diakónussá szenteli Molnár Jánost, Németh Csabát és Óra Krisztiánt. Az alábbiakban a szentelendők bemutatkozásait olvashatják.

„Nincs itt, feltámadt!” (Mt 28,6)

Ipacs Bence

14 éves korom óta készülök az egyházi szolgálatra. Szerettem volna kántor, világi lelkipásztori munkatárs, hittanár lenni, egyedül pap nem. De az Úr Istennek más elképzelései voltak rólam. Eltelt 12 év, és 2010. június 19-én, a diakónusszenteléssel célba értem. Nem csak azért, mert elkezdhettem amire annyit készültem, a szolgálatot, hanem elsősorban azért, mert felvehettem az egyházi rend szentségét, annak első fokozatát, hogy úgy szolgálhassak, ahogy azt a Mennyei Atya eltervezte. A papszentelés ezek után számomra a kiteljesedés álmomását jelenti.

Jelmondatul egy olyan részletet választottam a Szentírásból, amely valahányszor elhangzott előttem, valahányszor magam olvastam, ismét és ismét megragadott, mindig érezve a benne lévő ellenállhatatlan erőt. Az angyal szavai ezek, húsvétvasárnap hajnalán: „Nincs itt, feltámadt!” Három szó, amelyek teljes egyszerűségben hangoztak el egy sziklasír mellől. Mégis, ha a történelemben volt olyan mondat, amely valóban és alapjainál fogva megváltoztatta a világ rendjét, úgy gondolom, ezek a szavak azok voltak. „Nincs itt, feltámadt!” Nekem az örömhír csúcsát jelenti ez a mondat, s ezt az örömet, a feltámadás örömet szeretném hirdetni áldozópapként. Hogy ezt gyümölcsözően tehessem, ehhez kérem a kedves Olvasók imáit!

„Istennel nagy dolgokat viszünk végbe.” (Zsolt 107,14)

Molnár János

Egy csodaszép faluból, Zalaháshágyról származom. Családom, rokonaim, barátaim és sok-sok hívő imájának eredménye, hogy most itt állhatok a szentelés előtt. A diakónusi szolgálat legfőbb értelmét találom meg jelmondatomban. Istennel munkálkodunk együtt, miként XVI. Benedek pápa jelmondata is megfogalmazza: „Az igazság munkatársai”.

Ez bizonyos értelemben nagyon felszabadító érzés. Nem nekem kell világmegváltó dolgokat véghezvinnem. Én csak

munkatárs leszek egy nagy műben, Isten művében. Jó, hogy nem magányos harcos leszek, hanem tetteimet Istennel összhangban végezhetem.

És mi más lehet ez a legnagyobb dolog, amin fáradozunk, minthogy az embereket az üdvösség felé vezessem. Négy sarkalatos pontját találom ennek a munkának: az Örömhír hirdetése, az Úr asztalánál való segítség, szüntelen imádság és a tevékeny szeretetszolgálat. Hogyan is találtam erre a mondatra? Mélyen belém ivódott egyházmegyénk védőszentjének, Szent Mártonnak gyönyörű mondata: „Nem vonakodom a munkától”. Ennek próbáltam egyfajta bibliai olvasatát megtalálni. S egyszer imádság közben akadtam rá erre a zsoltársorra. Nem félek, nem húzódozom semmilyen rám váró feladattól, mert tudom, hogy Istennel sikerülni fog. Már maga a szöveggörnyezet is sokat mondó. Egy imádság, Isten dicsérete és oltalmának kérése. Legfőbb ellenségünket, a bűnt vele győzzük le, áldását közvetítve szenteljük meg a világot. Ezzel a lelkülettel még a legapróbb szeretet tettek is nagy dolgokká lesznek. Most is úgy gondolom, hogy Istenért, Istennel minden lehetséges. Kérem a kedves Testvérek imáit, hogy ez valóban így is legyen diakónusi szolgálomban!

„Készítétek az Úr útját, egyengessétek Istennünk ösvényeit!” (vö. Mt 3,3)

Németh Csaba

1987. december 11-én születtem Nagykanizsán. Egy kis zalai faluból, Bánokszentgyörgyről származom. Középiskolai tanulmányaimat a zalaegerszegi Mindszenty József Gimnáziumban végeztem.

Ez az idézet végigkísért eddigi kispapi életemben. Amikor még csak felvételemet kértem a szombathelyi püspökségen, megkérdezték: Ki a kedvenc szentem? Én Keresztelő Szent Jánost mondtam akkor, és most is olyan szentnek tartom, akinek példája meghatározó számomra. Különösen is az ő küldetését foglalja össze ez a mondat, amelyet most én is jelmondatomul választottam szentelésemre. Hiszen ebben a mondatban benne van az a gondolat, amelyet a jövőben Isten népének javára kívánok tenni.

Utat készíteni első hallásra eléggé távol áll a lelkipásztorkodástól, de az Úr útját készíteni már annál közelebb. Életünk, ahogy sokszor leírják, egy hosszú út, és szerintem a papnak ezen az úton kell jelen lennie úgy, mint egy útépítőnek, aki Isten útját egyengeti az emberek között. Ő felel a szilárd ala-

pért, hogy teherbíró legyen az út; ő felel azért is, hogy egyenesen az élő vizek forrásához, Jézus Krisztushoz vezessen. Ez egy életen át tart. Ehhez teszi hozzá a pap saját szolgálatát, hogy Istenhez vezető ösvény épüljön a rábizottak számára. Még ha néha nehézségek is adódnak, ezek mind építő kövek lesznek.

Kérem, imádkozzanak értem, hogy én is gondos építője legyek Isten útjának!

„Uram én a te szolgád vagyok.”

(Zsolt 115,16)

Óra Krisztián

Szombathelyi fiú vagyok és a diakónusszentelésre készülök. Isten szeretetéből és mindazoknak a szeretetéből, akikre Isten rábizott, állhatok most ilyen fiatalon, 23 évesen egy egész életre szóló nagy esemény előtt. Végtelenül hálás vagyok mindenkiért és mindenért, akivel és amivel az Úr engem megajándékozott. Eddigi életem folyamán sok ember szolgáló szeretete vett körül. Gondolok itt szüleimre, ikertestvéremre, családtagjaimra, tanárainkra, osztálytársainkra, barátainkra, ismerőseimre és lelkipásztóimra, akik életükkel szolgálták az én emberi gyarapodásomat. Hiszem azt, hogy nekik, így együtt, szerepük volt abban, hogy Isten hívó szavát egy szentségimádás csendjében meghallhattam a szívem mélyén: Te az én szolgám leszel. És abban is, hogy ezután a meghívásélmény után több évvel igent tudtam mondani a hivatásra és elkezdhettem a készülést a papi szolgálatra. A szeminárium készület alatt sok öröm és számos boldog pillanat részese lehettem. Most örömmel vállalkozom arra a szolgálatra, amelyre az Egyházam küld. Szolgálni akarom az Urat és azokat, akiket rám fog bízni, mégpedig az ő akarata szerint. Egyszerűen, nyitottan és mindig minden szolgálatra készen. Ezért, erre a szándékra és szolgálatra kérem a kedves Testvérek imáit, hogy tudják az Isten hű és okos szolgálója lenni!

Érdem vagy jutalom? – Papi jubileumok

Brenner József

Szent Pál apostol biztatását ugyan a filippi hívekhez címezte, de teljességgel aktuális a szolgáló papságra is: „*Bízom abban, hogy aki megkezdte bennetek a jót, be is fejezi Krisztus Jézus napjáig. Méltányos is, hogy így gondolkodjam rólatok, mert szívembe zártalak titeket.*” (Fil.1, 6-7.)

A papi hivatás a megkezdett jó. Ez az Isten és a meghívott titka. Ezek után hangzik el a figyelmeztetés: Felkészülni! Vigyázz! Légy kész arra, amire vállalkoztál! A rajt a szentelés, majd az újmise, amikor a pap meghívójával kéz a kézben áll az oltár előtt. Itt kezdődik minden papi élet. Ezekben a hetekben az újmisék eseményeire emlékezünk vissza, különböző távlatokba. Papi jubileumokat ünnepelünk.

Szent János a Jelenések könyvében szeméretti az efezusi egyháznak, hogy kezdeti buzgósága lanyhult (vö.: Jel. 2,4). Az újmisések buzgóságára is Szent János kifejezését alkalmazzuk: „*az első szeretet*”. Újmisésként szónokom, aki korábban spirituális volt, majd gyóntatóm, a következőket mondta: Sohase kívánjuk a papnak, hogy 25 vagy 50 év múlva is úgy szeresse Mesterét, mint az újmiséjekor. Szeretetünknek egyre érnie és mélyülnie kell. „*Minden papi hivatás párját ritkító párbeszéd Jézus és a kiválasztott ember között, az embert hívó Isten szeretete és a meghívott ember szabadsága között.*” (Böck J.: *Elmélkedések*)

A világi társadalomban kitüntetik a régi munkatársakat. Bizonyos idő után egy bizottság döntése alapján arany, ezüst és bronz kitüntéseket ítélnek munkatársaiknak. Mindenkit azonban nem lehet kitüntetni, ezért sokan úgy érzik, hogy nem becsülik meg munkájukat.

Az egyházban ez egészen másképp van. Az újmise évfordulóját ünnepli a pap hívei közösségében és megbecsülésében. Idén a következő paptestvéreket ünnepeljük:

Vasmisésként (65 év) – Hencz György tb. kanonok

Szentelése alapján az egyházmegye szeniorja. 1946-ban a háború után szentelték, amikor bizonytalan volt a szeminárium helyzete. Testvére is az egyházmegye papja volt. Papi műkö-

désének oroszlánrészét bucsui hívei között töltötte, ahol nyugdíjas napjait is tölti.

Gyémántmisés (60 év) – Rákosa József tb. kanonok

1951-ben szentelték pappá. Mint kisapap találkoztam vele először a szombathelyi főplébánián. Példaadó volt lelkipásztori helytállása. Ötven évet töltött a milejszegi hívek között a szép Göcsejben, nehéz terepen. Jó viszonyt tartott fenn a protestáns testvérekkel. Jelenleg szülőfalujában él.

Aranymisés (50 év) – Takács Ferenc plébános

Több lelkeszségen is szolgált az egyházmegyében. Olyan településeken, amelyeket nehéz helyeknek tartottak. Lelkipásztorságának legnagyobb részét a Kemenesalján töltötte. Jelenleg is az ostffyasszonyfai plébániát vezeti, ahol jó viszonyt tart fenn a felekezetekkel.

Szintén **aranymisés Végh László ny. plébános**, aki Zala megye szülőtte. Lelkipásztori munkásságának legnagyobb részét Zalában végezte. Utolsó állomása Becsehely volt, ahol gondos pásztora volt papszerető híveinek. Jelenleg a szombathelyi papi otthonban él.

Ezüstmisésként (25 év) – Farkas László plébános

Mondhatjuk róla, hogy Zala-völgye legnagyobb részét ő pasztorálja, mint bagodi plébános. Papi életében missziós szolgálatot is végzett. Korábban mint csehimindszenti plébános sokat fáradozott Mindszenty József bíboros, hercegprímás úr tiszteletének terjesztésében.

Az egyházmegye papjai és hívei nevében Isten áldását kérjük további papi életükre. Lélekben velük ünneplünk. Fáradozásait csak a Jóisten ismeri. Régi igazság, hogy az Isten nem engedi, hogy nagylelkűség dolgában valaki túltegyen rajta. Végül hadd idézzek *„Az első szeretet”* című könyvből, amelyben boldog papok vallanak. „*Sokévi papság után elmondhatom, hogy nem volt olyan pillanat az életemben, amikor azt gondoltam volna, bárcsak ne lettem volna pap!*”

Hála legyen Istennek mindenért!

Boldog II. János Pál pápa imája a papokért

Isten Fia, téged az Atya minden idők minden emberéhez küldött, a Föld minden részére! Téged kérünk Mária által, a te édesanyád és a mi édesanyánk által: ne engedd, hogy Egyházad hiányt szenvedjen hivatásokban, különösen ne hiányozzanak azok, akik egészen a te országodért szentelik magukat.

Jézus, te vagy az ember egyetlen Megváltója! Testvéreinkért imádkozunk hozzád, akik igent mondtak neked a papságra, a megszentelt életre vagy a misszióra szóló hívásodra. Add, hogy életük napról napra megújuljon, és élő evangéliummá váljanak.

Irgalmas és szent Urunk, küldj szüntelenül új munkásokat országod aratásába! Segítsd azokat, akiket arra hívsz, hogy napjainkban kövessenek téged! Engedd, hogy akik arcodat szemlélnek, örömmel válaszoljanak a csodálatos küldetésre, amelyet rájuk bízál, néped és valamennyi ember javára. Istenünk, aki az Atyával és a Szentlélekkel élsz és uralkodol, most és mindörökké. Ámen.

Vasmisésként – Hencz György

Gyémántmisés – Rákosa József

Aranymisés – Takács Ferenc

Aranymisés – Végh László

Ezüstmisésként – Farkas László

Boldogság

Kiss Naómi

„Hol a boldogság mostanában?” Már-már elcsépelet dolog ezzel az idézettel kezdeni a boldogságról való elmélkedést. De nem tehetünk róla. Minden az irodalomra csak egy picit is érzékeny lelket megfog ez a kérdés, s sokszor, többféle körülmény kapcsán felbukik bennünk az, amit egykor a szerző megfogalmazott.

Szóval hol található meg a boldogság? Gazdagságban vagy éhezésben? Magas fizetésben vagy önkéntes munkában? Karrierben vagy családban? Csapongó, örömhajhász életmódban vagy a csendes, visszahúzódó, biztos mindennapokban? Nincs egyértelmű válasz. Persze mondhatnám azt, hogy minden esetben a második felvetés a helyes válasz, de ez nem igaz. Ez a modern kor legnagyobb hazugsága.

A 2000-es évek elején sokan úgy hitték, hogy a boldogság biztosan megtalálható a karrierben és a munkában elért sikerekben. De csalódniuk kellett. Gazdag emberek nyilatkoztak úgy, hogy bár megkaphatnak most már szinte mindent, az életük még mindig nem teljes, vágnak valamire. Valami többre. Új, általánosan elismert igazsággá vált sokak számára, hogy a magasabb eszmék tisztelete, a család, a barátok, a segítségnyújtás mind-mind boldogságot eredményeznek.

De vajon ez tényleg így van? Nem hiszem. Hiszen azok az emberek, akik átéltek ehhez hasonlókat előfordul, hogy mégsem boldogok. Családok, több évtizedes házasságok bomlanak fel, törnek ketté. Nincs biztonság. A család sem ad hosszantartó, kielégítő boldogságot, sem a szerelem, sem a pénz. Úgy tűnik, semmit sem találunk, ami boldoggá tehetne minket. Vannak, akik kétségbeesésükben elvetik maguktól az életet. De kérдем, megoldják ezzel a helyzetet?

Van-e hát boldogság? És ha igen, hol lehet megkapni? Van öröm. Ezt mindenki tapasztalja. Mindenkinek vannak olyan élményei, amikor összeszorult a gyomra, és testét elárasztották az endorfinok, és boldognak hitte, érezte magát.

Szerintem nem ez a boldogság. A boldogság egy olyan állapot, amit emberi törekvésekkel nem tudunk elérni. Hiába küzdünk, szenvedünk érte akár vért izzadva, nem érhetjük el.

Egy valakitől kaphatjuk meg, Istentől. Más forrása nincs a boldogságnak. Boldogság az a tudat, hogy létezik, figyel és, gondot visel ránk. Hogy szeret, és igenis érdekli, hogy mit teszünk. Ez ad boldogságot. Hogy annak ellenére megbocsátott nekünk Krisztusért, hogy tudja, sosem leszünk képesek ezt kiérdemelni, és újból és újból bűnbe fogunk esni. Ez adja azt a békességet, amit én nap mint nap érzek. Ez a tudat tehet egyedül és kizárólagosan boldoggá. És ez nemcsak valami kémiai anyag, nem szakaszos, pár percig, napig, hónapig tartó érzés, hanem folyamatos és állandó. Biztos. Nem szenvedések, és nehézség nélküli, de reményt adó, vigasztaló és kielégítő. Ez a boldogság.

A Boldogság Völgyének története

A régi Etiópia egyik nagy királya megakarta kímélni gyermekeit mindattól a rossztól, amit ő maga túl fiatalon megismert. Ezért egy magas hegyektől körülvett völgyben készített számukra csodálatos lakóhelyet, amit a Boldogság Völgyének nevezett el. Ide vitte kisfiát és kislányát.

A gyermekek minden jót és szépet megkaptak, de a Völgyet nem hagyhatták el. Apjuk nem akarta, hogy megismerjék a világ bűnös szokásait és bűnös városait.

Amikor az ifjú herceg tizennyolc éves lett, egy éjszaka felkereste őt egy ember, akinek sikerült átjutni a hegyeken, és bejutni a völgybe. A férfi felébresztette a herceget és felajánlotta neki, hogy elviszi őt hűgával együtt Alexandriába, amely egy csodálatos város, és ha akarják, a világ más nagyszerű helyeit is megmutatja nekik. Mindezt azért, hogy meglássák, milyen az élet valójában.

– De atyám, a király, megtiltotta ezt nekünk – mondta a herceg.

– Oh, persze – válaszolta az éjszakai látogató. Természetesen fél attól, hogy túl korán át akarod majd venni a hatalmat a királyságban.

Így a herceg és a hercegnő elhatározták, hogy elmennek a barátságos idegennel, hogy meglássák, milyen is az élet valójában. Alexandriába érve valóban látták a csodás várost, a fényes palotákat, a nagy forgatagot, árusokat. Azt gondolták, atyjuk talán szeretetlenségéből tiltotta meg nekik, hogy ezeket a szépségeket láthassák.

Éppen erről beszéltek, amikor az idegen, barát ellenségévé változott. Foglyul ejtette őket katonáival. Kiderült, hogy elrablójuk királyi atyjuk legádázabb ellensége, és már régen bosszút forralt ellene.

Most az ellenség, a király gyermekeiért mérhetetlenül nagy váltságdíjat követelt.

Miről beszél számodra ez a történet? Hogyan jellemeznéd a király, a gyermekek és az idegen viselkedését?

Példakép(p) fiataloknak

Pados Katalin

Szentatyánk, XVI. Benedek pápa az idei, madridi ifjúsági világtalálkozóra írt levelének második részében arra buzdít benneteket, hogy konkrét válaszokkal feleljetek Isten hívására és váltsátok tettekre szavait. A Szentatya fontosnak tartja, hogy megtaláljátok önzonosságokat, hogy válaszolni tudjatok a „*Mi az életem értelme?*” kérdésre. Mindez csak úgy lehetséges, ha életeteket Krisztus igéjére építitek, hogy benne gyökerezzen, rá épüljön és általa erősödjön, ahogy az a világtalálkozó mottójaként szolgáló szentírási részben is olvasható (vö. Kol 2,7).

Meg kell próbálnunk az evangéliumból táplálkozni, és Istennek tetsző életet élni, ahogy a spanyol Avilai Szent Teréz (1515–1582), a madridi találkozó egyik hivatalos szentje is tette. Teréz lánytestvéreihez hasonlóan komolyan foglalkozott a férjhezmenetel gondolatával, majd mégis úgy határozott, hogy kolostorba vonul. A karmelita rendbe lépett be, amit később megreformált. Elhatározása mögött nem szerelmi csalódás, nem a kolostori élet utáni vonzódás, nem is valami megfoghatatlan érzés állt, ami gyakran rejlik egy hivatás hátterében, Teréz az üdvösséget kereste, mégpedig ezen az áron. Bensőséges imaéletet élt, s állandóan úgy érezte, hogy Isten szeretete nem tűr vételytársat. Végül döntött: egészen Isten

imádásának szenteli magát. Elárasztották a misztikus kegyelmek. Mivel szellemi, lelki téren nagyon magas szinten állt, azt gondolhatjuk, hogy egyfajta távolság van köztünk és inkább a tisztelet, semmint a lelki rokonság fogalmazódhat meg vele kapcsolatban bennünk. Jó, ha tudjuk, hogy Teréz ugyanolyan gyerek volt, mint mi: szertelen, humoros, kedves. Játzó-társait gyakran megnevettette, és ezt a képességét, hogy másoknak vidámságot okozzon, haláláig megőrizte. A kolostorban éveken keresztül nem történt vele semmi különös, az apácák közepszerű életét élte. Amikor Isten kinyilatkoztatta neki magát, egyszerre volt boldog és élt át hihetetlen szenvedéseket: betegségek, kételyek gyötörték, nagy csalódásai voltak, rendtársai megalázták és eretnekséggel vádolták. „*Próbáljátok meg ti is mindennap követni Krisztus szavát. Úgy tekintetek rá, mint igaz baráttra, akivel megoszthatjátok életutatókat. Mellette képesek lesztek arra, hogy a nehézségekkel, a problémákkal, de még a csalódásokkal és a vereségekkel is bátran és reménnyel nézzetek szembe*” – írja a Szentatya a levelében. Teréz ebben mutat példát nekünk. Ha lehántjuk szoborszerű arcáról az általunk elképzelt, mindig ragyogó dicsfényt, kiderül, hogy hozzánk hasonlóan haláláig küszködő, szakadékok között lépkedő ember volt ő maga is. Nem szabad megrettennünk, ha Isten hívó szavát halljuk: akár szerzetesi hivatásra, akár a civil életben rátok váró feladatokra hív meg benneteket. Mernünk kell neki igent mondani.

Via Sancti Martini

Szalai Attila, Fotó: Gedeon Tamás

A Szent Márton szülővárosát és végső nyughelyét összekötő zarándokút Szombathely és a szlovéniai Mártonhely közti 125 km hosszú szakaszát 2006 őszén avatták fel. Az út ezen része a történelmi Szombathelyi Egyházmegye területén halad át, több helyet is érintve, amely őrzi a szent emlékét. Cikksorozatunkban az út bejárása során szerzett élményeinket szeretnénk megosztani az olvasókkal, remélve, hogy nyomunkban mások is útra kelnek.

Körmentől Nádasdig mindössze 8 km-es szakasz állt előttünk, ezért ebbe a napba betoldottunk egy kitérőt. A várost a kisebbik Rába hídon hagytuk el. Elhaladtunk a barokk gloriáttal álló Nepomuki Szent János szobor mellett, majd a jelzés a

kerékpárúton vezetett egészen a 86-os főútig. Itt sajnos másfél km-en keresztül a forgalmas út szélén kellett gyalogolni. Miután elértük a 76-os út kereszteződését hamarosan egy földútra tértünk, ami fennsíkra vitt fel, szántóföldek közé. A zarándokút itt keresztezi a dél-dunántúli Kéktúra nyomvonalát, ez csábított bennünket a fent említett kitérőre, így nyugatnak fordultunk Katafa irányába. Mivel ez a rész nem tartozik a témánkhoz, nem írok róla részletesen. Csupán aznapi túránk végpontját említem meg: Döröske román stílusú templomát. A Rába völgye fölé emelkedő dombon álló, Szent Jakab tiszteletére szentelt templom igazi kis ékszerdoboz. Akinek ideje engedi, érdemes érte vállalni a kitérőt.

Legközelebb Nádasdtól vettük fel ismét a túra fonalát. Első állomásunk a falu templománál volt. Mellette nemrég tárták fel a Szent Márton tiszteletére szentelt, 11. századi rotunda (körtemplom) alapfalait. A fölé épített favázszerkezet érzékelteti, hogy is né-

zett ki hajdan. Déli irányban hagytuk el a községet, először szántóföldek, majd erdők között, nyílegyenes nyiladékokon vezetett az út. Aki hozzánk hasonlóan június végén jár erre, azt terített asztal várja az út menti vadmálna bokroknál. Hosszú kilométerek múlva az út nyugati irányba fordult, és leereszkedett Vaspörbe, majd innét tovább a pusztacsatári templomig. A középkori eredetű templom ma magányosan áll az erdőben. A fegyverkovácsok lakta falu a török időkben elpusztult. A Szűz Mária tiszteletére szentelt templomot a barokk korban újjáépítették, és híres búcsújáró hely lett, még a győri és a zágrábi püspök is vezetett ide zarándoklatot. A búcsújárás a kommunista diktatúra évtizedeiben szűnt meg, ma ismét próbálkoznak újjáélesztésével. A templomtól meredek kaptató vitt fel ismét egy fennsíkra. Keresztülhaladtunk Velence településen, majd erdőkel tarkított szőlőhegyeken, szántóföldeken át, kiadós záportól kísérve értünk el Zalalövőre.

Amikor apa

Salamon Viktória

Az általános iskolás korú gyerekeknek – különösen – ha ép, teljes családban nőnek, rengeteg mesélnivalójuk van szüleikről, testvéreikről, a nagyszülőkről. Sok kedves családi eset. A történetek nagyobbik fele általában így kezdődik: Amikor apa...

...amikor apával a mamához mentünk, az úton egyszer csak ott állt három őz, és meg sem mozdultak..., apa viszi a kutyánkat sétálni, mert apa bármit mond, az engedelmeskedik, és minket nem is enged, hogy menjünk, mert a futtatón egy csomó kutya van, akik nem tudnak semmit és veszélyesek..., a nyaralást az apuhoz igazítjuk, mert ő nehezebben kap szabadságot..., amikor apával dolgoztunk a kertben, a szemembe ment valami, és mindenki nagyon megijedt, apa vitt be a kórházba..., egyébként apának ezredesi rangja van...

A történetek mögött nyilvánvalóan ott rejtezik az is, aki természetes, hogy mindig jelen van, aki nélkül egy gyerek mosolyogni és beszélni sem képes megtanulni: az édesanya. De az apa személye valami varázslatos jelleget ad minden közös programnak.

Sajnos sok gyerek nélkülözni kénytelen a jó

édesapa szigorú, mégis kedves jelenlétét. Az apa nélkül felnövő fiúk alig találnak maguk körül olyan példát, akit ők követhetnének. A házaspárok nagyon könnyen lemondanak arról, hogy félreértéseiket, problémáikat, érzéseiket egymással megbeszéljék. Könnyebb hallgatni. Aztán jön az „utolsó csepp a pohárban”, és vége a házasságnak. A gyermekek évekig szenvednek a labilis érzelmi viszonyok között, erejüket meghaladó terheket cipelnek.

Nem véletlen, hogy az 50-es években a szociológusok új fogalmat vezettek be: apátlan nemzedék. Az apák szerepe a családban meggyengült, ami a csonka családokra különösen érvényes. Elterjedt az a tévhit, hogy a nő és férfi közötti kapcsolat egy játszma és a cél a győzelem, pedig a valódi kulcsszó az együttműködés, az áldozat lenne.

Az apátlan nemzedék védtelen és kiszolgáltatott. A gravitáció megkérdőjelezhetetlen és csalhatatlan iránya helyett a súlytalanság állapota következett be: a gyökér nem tudja, honnan ered, a szár alakatlan, torz formákat ölt. Nem lehet tudni, mi az igazság, van-e valódi célja az életnek.

Tringer László szerint az apátlanság, mint hiányállapot korunkban piacosodik. „Önjelölt próféták, guruk, ávallások kínálják portékáikat, amelyek vagy a nárcizmus tömjénezését szolgálják, vagy a neurotikus állapotra kínálnak gyógyírt. Rob-

banásszerűen növekszik a pszichoterápiás módszerek száma, amelyek terápiás futószalagjaikon egy tökéletesebb személyiséget vélnek előállítani. Gyógyszergyárak kémiai enyhületet ígérnek az apátlanság okozta tengernyi szenvedésre.”

Az apa szerepe a gyermek életében, testi-lelki fejlődésében nélkülözhetetlen. Az ószövegségi Szentírásban számtalan helyen szerepel az apa felelőssége gyermekei nevelése, tanítása és a hit átadása szempontjából. Az eltelt 2-3 ezer év nem érvénytelenítette ezt a felelősséget, csak a család elleni érthetetlen támadások ingatták meg hívők és nem hívők sokaságában a család szentségének tényét, az apaság helyes szemléletét.

Az apa, mint a család „törvényhozója” és a válás papja, tanítója különlegesen is nagy hatással van gyermekeire. Az ő szavaiból lehet megtudni: hol a határ. Mit lehet és mit nem. Amint az anya az empátia, a gondoskodás, az elfogadás példája, a gyermekek lelkiismeretének kialakításában „az apai törvények” játszanak döntő szerepet. A vallásosság és a hit megélése szempontjából az apai jó példa nélkülözhetetlen.

„Ezeket a parancsokat, amelyeket ma szabok neked, őrizd meg szívedben, és véd gyermekednek is az eszébe, beszélj róluk, amikor otthon tartózkodsz, s amikor úton vagy, amikor lefekszel, s amikor felkelsz (MTörv 6,7).”

FILMAJÁNLÓ

Emberk és istenek

Salamon Viktória

A film a 2010-es cannes-i filmfesztivál egyik pozitív szenzációja volt. A francia Oscar-díjnak számító César-díjkiosztón Xavier Beauvois műve nyerte el a legjobb filmnek járó szobrot 2011. február 25-én, Párizsban.

A francia film megtörtént esetet dolgoz fel, minden szenzációkeresés nélkül, a belső történésekre figyelve.

Algériában 1964-ben telepedtek meg a trappista szerzetesek Tibhirine kis kolostorában. Évtizedekig együtt éltek a falu muszlim lakosságával. Gyógyították az embere-

ket, adományokkal látták el őket. Ők maguk önellátó életmódot folytattak. A szerzetesek jelenléte reményt és biztonságot adott a helybelieknek.

1996 elején már érezhető volt a fenyegetés az iszlám radikálisok részéről. A kolostor szerzetesei döntés előtt álltak. Menni vagy itt maradni, és vállalni az esetleges mártírhalált.

A film kíséri a szerzetesek napi imádságait, a munkáikat, a néző lassan megszokja az egyszerű tájat, a lassan pergő percek, a látzólagos eseménytelenséget.

1996 márciusában, maig tisztázatlan körülmények között, a kilenc szerzetesből hetet elraboltak és meggyilkoltak. A film azonban nem a gyilkosság felelőseit keresi, a kérdést teljesen nyitva hagyja. A rendező elsősorban a szerzetesek hitén alapuló döntésükhöz ve-

zető utat mutatja be.

Az *Emberk és istenek* című film a hit, a valóság erejéről szóló, megrázó dráma. Franciaországban hárommillióan nézték meg. Magyarországon januárban volt a bemutatója.

Fókuszban programok, események

június 15. (szerda)

17 óra A hitoktatók év végi Te Deum ünnepe (Szombathely, Szent Márton-templom)

június 17. (péntek)

20 óra Szentségimádás a pap- és diakónusszentelés előestéjén (Szombathely, Székesegyház)

június 18. (szombat)

10 óra Pap- és diakónusszentelés a Székesegyházban (Szombathely, Székesegyház)

június 20–23. (hétfő–csütörtök)

Papi lelkigyakorlat (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)

július 2. (szombat)

10 óra Jubiláns házások találkozója (Szombathely, Székesegyház)

július 4–7. (hétfő–csütörtök)

10 óra Hitoktatók nyári lelkigyakorlata (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)

július 8–10. (péntek–vasárnap)

18 óra Házaspárok lelkigyakorlata gyermekfelügyelettel (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)

Szerkesszük együtt egyházmegyénk 2012. évi kalendáriumát!

A Szombathelyi Egyházmegye kalendáriumát évről évre egyre többen olvassák. Bár még csak június van, hamarosan elkezdődnek a jövő évi kiadvány összeállításával kapcsolatos munkálatok, mivel az egy évnyi anyagot felölelő kalendárium hosszú, kitartó munka eredményeként kerül olvasóink kezébe.

Szeretnénk, ha a 2012. évi kiadványunk minél változatosabb lenne, ezért arra kérünk minden lelkes érdeklődőt, hogy segítsék munkánkat. Szerkesszük együtt egyházmegyénk 2012. évi kalendáriumát! Kérjük, küldjék el kedvenc **receptjeiket** (ha lehetséges képpel együtt), **vicceiket** vagy **tanulságos történeteiket**, amelyekről úgy gondolják, szívesen megosztanák másokkal is, helye lehet a kalendáriumban.

A következő elérhetőségeken várjuk írásait:

Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó

9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.

info@martinuskiado.hu, sajto@martinuskiado.hu

HUMOR

A postás benéz a ház udvarára, és egy hatalmas kutyát lát ott aludni. Mivel nagyon fél a kutyáktól, de a táviratot is kézbesítenie kellene, lassan kinyitja a kaput. Már lépne be, amikor egy kisfiút vesz észre bent a kertben.

– Kisfiú! Nem harapós a kutyátok? – kérdezi tőle.

– Á, az nem! – válaszolja a gyerek.

A postás bátran bemegy, a kutya felébred és mindjárt nagyot harap belé, alig sikerül kimene-külnie az utcára.

– Úgy emlékszem, azt mondtad, hogy nem harap a kutyátok!

– mondja a gyereknek mérge-sen.

– A miénk nem is, de én a szomszédban lakom.

A SZENTATYA IMASZÁNDÉKAI JÚNIUS HÓNAP

Általános szándék (A papok)

Hogy a papok, Krisztus Szívében egyesülve, mindig igazi tanúságtevői legyenek Isten gondos és irgalmas szeretetének.

Missziós szándék (Missziós hivatások)

Hogy a Szentlélek támasszon közösségeinkből nagyszámú missziós hivatást, akik készek arra, hogy teljesen Isten országa terjesztésének szenteljék magukat.

Főszerkesztő: Ipacs Bence

Főszerkesztő-helyettes: Teklits Tamás

Szerkesztők: Déri Péter, Horváth István Sándor, H. Pezenhófer Brigitta, Mátyás Zsófia, Salamón Viktória

Nyomdai kivitelezés:

Print Invest Magyarország Kft.
(9027 Győr, Almafa u. 13.)

Felelős vezető:

Ványik László ügyvezető igazgató

Megrendelés száma: 92207

2011. május

Kiadó: Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó

9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.,

Telefon: 94/513-191,

E-mail: info@martinuskiado.hu,

Internet: www.martinuskiado.hu

Felelős kiadó: Teklits Tamás igazgató

ISSN 2060-145X

Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.